

فارسے پايه دھم

ستایش: به نام کردگار- چشم- خلاصه دانش‌ها

درس فاهمه

چشم و سنگ

لغت

معانی واژه‌های مهم درس:

(غلغله‌زن: شور و غوغایکنان)، (تیزیا: شتابنده، سریع)، (معرکه: میدان نبرد، میدان جنگ)، (گلبن: بوته گل، گل سرخ، بیخ بوته گل)، (شکن: پیچ و خم زلف)، (تابناک: روشن درخشان، گربیان: یقه)، (حامل: حمل کننده)، (پیرایه: زیور)، (برازندگی: لیاقت، شایستگی)، (همسری: برابری)، (نمط: روش، نوع)، (زهره در: ترسناک)، (یله: رها، آزاد، یله دادن: تکیه دادن)، (ورطه: مهله)، (زمین پست، هلاکت)، (خیره: سرگشته، حیران، فرومانده، لجوح، بیهوده)، (فرج: گشایش، گشایش در کار و مشکل)، (قفا: پس گردن، پشت گردن)، (پشت)، (مفتاح: کلید)، (نادره: بی‌مانند، بی‌نظیر)، (نیلوفری: صفت نسبی، منسوب به نیلوفر، به رنگ نیلوفر، لاچرودی؛ در متن درس، مقصود از «برده نیلوفری»، آسمان لاچرودی است)، (هنگامه: غوغا، داد و فرباد، شلوغی، جمعیت مردم)

الملا

واژه‌های مهم املایی:

غلغله‌زن - صدف - حامل - برازندگی - نمط - غرور - بحر - زهره در - ورطه - حقارت

دستور

ساختار جمله‌ها:

- نهاد + فعل ← کبوتر پرید.
- نهاد + مفعول + فعل: چشمه، هنگامه دریا را دید.
- نهاد + متمم + فعل: چشم به دریا نگریست.
- نهاد + مسنده + فعل: گل از شوق تو خندان است.
- نهاد + مفعول + متمم + فعل: پسرک، خنده‌کنان گل را به ما داد.
- نهاد + مفعول + مسنده + فعل: بوی زلفت، مرا گمراه عالم کرد.
- نهاد + متمم + مسنده + فعل: مردم ایران، به غلامرضا تختی، «جهان بهلوان» می‌گویند.

آریه‌های ادبی

- **حس آمیزی:** آمیختن دو یا چند حس در کلام است به گونه‌ای که بر تأثیر کلام بیفزاید و سبب زیبایی سخن شود.

مثال: از همه شیرین سخنی گوش ماند.

- **مجاز:** هر واژه، یک معنای اصلی و یک یا چند معنای غیر اصلی دارد؛ به معنای اصلی واژه، معنای حقیقی و به معنای غیر اصلی آن، معنای مجازی می‌گویند. کلمه‌ای که در معنای غیر حقیقی به کار رفته باشد، «مجاز» نامیده می‌شود. مثال: سر آن ندارد امشب که برآید آفتابی / چه خیال‌ها گذر کرد و گذر نکرد خوابی: «سر» مجاز از قصد و اندیشه است.

تاریخ ادبیات

نیما یوشیج (علی اسفندیاری)، شاعر معاصر است.

ستایش: به نام کردگار

لغت

معانی واژه‌های مهم درس:

(افلاک: ج فلک، آسمان، چرخ)، (فضل: بخشش، کرم، نیکوبی، دانش)، (رزاق: روزی دهنده)، (زهی: آفرین)، (کام: سقف دهان)، (فروغ: روشنی)، (فضل: بخشش، کرم، نیکوبی، دانش)، (کام: سقف دهان، مجازاً دهان، زبان)

الملا

واژه‌های مهم املایی:

زهی - فروغ - وصف - رزاق

دستور

- زهی: «شبیه جمله» است، در شمارش جمله‌ها، یک جمله محسوب می‌شود.
- «ی» استنادی: توبی (= تو هستی) ←

نهاد	رهنگ هر پیدا و پنهان	تو
فعل	گروه مسندي	نهاد

آبی = (شوی)	پدیدار	تو
قبل استنادی	مسند	نهاد مخذوف

- آبی پدیدار: پدیدار شوی ←

آبی = (شوی)	پدیدار	تو
قبل استنادی	مسند	نهاد مخذوف

- ترکیب‌های وصفی: هفت افلاک، عجایب نقش‌ها، رنگ‌های بی‌شمار، هر وصف، آن وصف و ...
- **آریه‌های ادبی**
- **تلمیح:** بیت اول، اشاره به آفرینش انسان
- **تضاد:** پیدا و پنهان، دانا و نادان، آشکار و نهان
- **مجاز:** کام «مجاز از دهان، خاک» در بیت پنجم، مجاز از طبیعت
- **تشخیص:** خنده‌دين گل / کنایه: «پرده‌برداشتمن» کنایه از آشکار کردن
- **تاریخ ادبیات**
- الهی‌نامه، اثر عطار نیشابوری، شاعر و عارف قرن ششم است.

معنی و مفهوم

مفهوم کلیدی درس:

- قدرت خداوند در آفرینش گری انسان و جهان: به نام کردگار هفت افلاک/که پیدا کرد آدم از کفی خاک
- **درخواست فعل و عنایت الهی:** الهی، فعل خود را یار ما کن / ز رحمت، یک نظر در کار ما کن
- **ناتوانی انسان از توصیف عظمت پروردگار:** هر آن وصفی که گوییم، بیش از آنی / یقین دانم که بی‌شک، جان جانی
- **آفرینشگری و روزی‌رسانی خداوند:** توبی رزاق هر پیدا و پنهان / توبی خلاق هر دانا و نادان

مفهوم کلیدی درس:

- چشممه «نماد انسان‌های مغزور و خود شیفتگی، «سنگ» نماد انسان‌های بی‌حرکت و ایستا، و «دریا» نماد انسان‌های بلندمنش و بزرگ و آرام هستند.

غرور و خودشیفتگی چشممه:

گفت: در این معروکه یکتا منم / تاج سر گلین و صحرا، منم
ابر ز من، حامل سرمایه شد / باع ز من صاحب پیرایه شد
در بن این پرده نیلوفری / کیست کند با چو منی همسری
کاربرد واژه «راست» به معنای «عیناً، دقیقاً و ...»:

راست به مانند یکی زلزله داده تنش بر تن ساحل، یله

کاربرد ترکیب «پرده نیلوفری» در معنای «آسمان لا جوردی»:

در بن این پرده نیلوفری کیست کند با چو منی همسری؟

به کمال رسیدن و بلندی یافتن به واسطه تواضع و فروتنی:

بلندی از آن یافت کاو پست شد در نیستی کوفت تا هست شد.

سرگشتگی و خاموشی چشممه در مقابل عظمت دریا:

لیک چنان خیره و خاموش ماند / کز همه شیرین سخنی گوش ماند

خلاصه داشت‌ها

لغت

معنی واژه‌های مهم درس:

(تحصیل: به دست آوردن، کسب کردن)، (روزی: رزق، توشه، نصیب)، (هوا: میل نفس، هوس)، (حصلت: منش، خوی، سرشت)، (حکمت: علم، دانش، دانایی)

املا و لغت

صفحة ۱۰ تا ۱۶ فارسی ۱

پیمانه ۱
۱۰ تست

پیمانه ۱

(آزمون کانون، ۲۳ مهر ۹۵)

۱- چند واژه از واژه‌های زیر نادرست معنا شده است؟

(فضل: بخشش)، (ورطه: اقیانوس)، (فروغ: پرتو)، (گلبن: بوته گل)، (معروکه: جای نبرد)، (نمط: روش، نوع)

- (۱) یک (۲) دو (۳) سه (۴) چهار

(آزمون کانون، ۲۳ مهر ۹۵)

۲- معنای چند واژه، درست است؟

(زهی: ادات تحسین)، (شکن: گردی صورت)، (بیرایه: زیور)، (بن: بیخ)، (غلغله‌زن: شور و غوغای کنان)، (زهره‌در: حریص)

- (۱) یک (۲) دو (۳) سه (۴) چهار

(آزمون کانون، ۲۳ مهر ۹۵)

۳- معنای «راست» در کدام بیت، با معنای این واژه در بیت زیر برابر است؟

«راست به مانند یکی زلزله / داده تنش بر تن ساحل یله»

- (۱) وصف رخ چو ماہش در پرده راست ناید
(۲) شیخ شیوخ عالم است آن که تو راست نومرید
(۳) آمد ندای بی‌چون نی از درون نه بیرون
(۴) به دست راست بگیر از هوا تو این نامه

(آزمون کانون، ۲۱ مهر ۹۶)

۴- معنای چند واژه، نادرست است؟

(کام: سقف دهان)، (معروکه: میدان جنگ)، (تعلل: درنگ کردن)، (قفا: رو به رو)، (فروغ: پرتو)، (نمط: روش)، (ورطه: مهلكه)، (یله: رها)،

(زهی: آفرین)، (هنگامه: غوغای)، (مفتاح: کلیدها)

- (۱) یک (۲) دو (۳) سه (۴) چهار

(آزمون کانون، ۲۱ مهر ۹۶)

۵- معنی چند واژه در مقابل آن نادرست آمده است؟

(ورطه: زمین پست)، (حکمت: تقدير)، (خیره: بیهوده)، (یله: پهلوان)، (هنگامه: جمعیت مردم)، (شکن: پیچ و خم زلف)

- (۱) یک (۲) دو (۳) سه (۴) چهار

۶- معنی واژگان همه گزینه‌ها به جز گزینه... تماماً درست آمده است.

- (۱) زهره در، تیزپا، همسری: بسیار ترساننده، شتابنده، برابری
 - (۲) گلبن، زهره، هنگامه: گل سرخ، شجاعت، غوغای
 - (۳) سهم، معركه، پیرایه: ترس، میدان، آرایش
 - (۴) پرازنده‌گی، شکن، نادره: دارندگی، پیچ، بی‌مانند

(كتاب درسى، صفحه ١٣)

بر زبان بسیار مرا آن چه تو را در دل بود
راست چون عارض گلگون عرق کرده بیار
هممی گرد بر شد به خورشید راست
در فکنه به گلو حلقة مشکین رستا

- (۱) راست چون سوسن و گل از اثر صحبت پاک
 - (۲) زاله بر لاله فرود آمده هنگام سحر
 - (۳) ز سوی خزر نای رویین بخاست
 - (۴) فاخته راست به که دار یکم، **لیگر** است

(آرمون کانون، ۱۲ مهر ۹۶)

خاکیم و دلاویزتر از بوی عباریم
جوشنه چو بهریم و خروشنه چو شیریم
بی روی تو خاموش تر از مرغ اسیریم
جز حاسد مسکین که بی او خرد نگیریم

- ۸- کدام بیت، غلط املایی یا رسم الخطی دارد؟**

۱) خاریم و طربناکتر از ب_____اد بهاریم
۲) از نعرا مستانه ما چ_____رخ پرآواست
۳) از شوق تو بی تابتر از _____اد صباییم
۴) آن کیست که مدهوش، غزا های رهی، نیست؟

(آرمون کانون، ۵ آبان ۹۶)

می تا خلاص بخشم از مایی و منی
در کار یار باش که کاریست کردنی
خوش بگذران و بشنو از این پیر منحنی
تا بشنوبی ز صوت مغبی «هو الغنی»

- ۹- کدام بیت، غلط املایی دارد؟

 - (۱) در بحر مایی و منی افتاده ام بی_____ار
 - (۲) خون پیاله خور که هلال است خ_____ون او
 - (۳) می ۵۰ که سر به گوش من آورد چنگ و گفت
 - (۴) ساقی، به پی نبازی زندان، ک_____ه می، بد

(كتاب درسي، صفحة ١٥، بيت ٤ و صفحة ١٣)

رفت و ز میداً چو کمی گشت دور
خـويشتن از حاده برتر کشد
سـهمگـني، نادره جوشـنـدهـاي
تـويـيـهـيـ، هـمـآـكـارـاـ هـمـنهـانـ

- ۱۰- در همه گزینه‌ها به جز گزینه... غلط املایی وجود دارد.

 - ۱) زین نمط آن مست شده از غرور
 - ۲) خاست کزان ورطه قدم در کشد
 - ۳) دید یکی بهر خروش——نداهای
 - ۴) زـ، گـوبـا زـ تو، کام و زـانـ

(سراسری ریاضی - ۸۵)

صفحة ١٦ تا ١٠ فلسي

۱- نقش دستوری ضمیر «م» در واژه‌های قافیه همه ایات به حزب... بکسان است؟

که ز بند غم ایام نجات
آن شب قدر که این تازه برآتم دادند
که در آن حجا خبر از جلوه ذاتم دادند
که بدان چور و چفا صیر و شیباتم دادند

- (۱) همت حافظ و انفاس سحرخیزان بود
 - (۲) چه مبارک سحری بود و چه فرخنده شی
 - (۳) بعد از این روی من و آئینه وصف جمال
 - (۴) هائف آن روز به من مژده این دولت داد

(آرمون کانون، ۹۴)

بە جز گزینە

- ۱۲- نقش همه واژه‌های مشخص شد

 - (۱) بگذار تا بگریم چون این در بهاران
 - (۲) عشق او باز اندر آوردم به بند
 - (۳) من جان دل را که این مرغ وحشی
 - (۴) معلوم نگردد سخن عشق به تقریر

(آرمون کانون، ۹۱۴)

۱۳. نقش دستوری واژه‌های مشخص شده در بیت زیر، به ترتیب کدام است؟
«به داغ عشة، منه دا، که این ستاره شوخ / به هر تحلی خدم مشه، دگ دار»

- (١) متمم، نهاد، متمم، مفعول
 - (٢) مضافق إليه، مسند، نهاد، مف
 - (٣) مضافق إليه، نهاد، متمم قيد
 - (٤) مفعول ، نهاد، متمم قيد،

(آزمون کانون، ۲۳ مهر ۹۵)

۱۴- نقش دستوری «ش» در انتهای کدام بیت، با نقش دستوری «ش» در بیت زیر یکسان است؟

«چو خود را به چشم حقارت بدید / صدف در کنارش به جان پروردید»

آن ندارد ز لطافت که در آن جامه تنش
بو که معلوم شود صورت احوال منش
هیچ کس نیست که یک بار بگوید مزنش
می‌چکد هر نفسی آب حیات از سخنش

- (۱) می لعل ار چه لطیف است در آن جام عقیق
- (۲) گر در آینه در آن صورت زیبا نگرد
- (۳) بس که در چنگ فراق تو چونی می‌نالم
- (۴) خواجه از چشمۀ نوش تو چو راند سخنی

(آزمون کانون، ۲۱ مهر ۹۶)

۱۵- درباره نقش دستوری واژه یا واژه‌هایی که در بیت زیر با بن فعل ساخته شده‌اند، کدام جمله کاملاً درست است؟

«گل از شوق تو خندان در بهار است / از آتش رنگ‌های بی‌شمار است»

- (۱) دو واژه‌اند که هر دو مستند هستند.
- (۲) فقط یک واژه است و آن هم مستند است.
- (۳) دو واژه‌اند که یکی مستند است و دیگری صفت بیانی.
- (۴) فقط یک واژه است و آن هم صفت بیانی است.

(آزمون کانون، ۵ آبان ۹۶)

۱۶- رابطه معنایی میان واژه‌های «ادبار» و «اقبال»، بین واژه‌های کدام گزینه برقرار است؟

- (۱) منکر، زشت
(۲) مولع، آzmanدی
(۳) معمول، مرسم

(آزمون کانون، ۶ بهمن ۹۶)

۱۷- نقش دستوری کدام واژه مشخص شده در ابیات گزینه‌ها، با نقش دستوری «گهر» در بیت زیر یکسان است؟

«قطۀ باران که درافتند به خاک / زو بدمد بس گهر تابناک»

سبزه سیراب را بنگر چو نیلوفر در آب
مردم دریا نیندیشد ز طوفان زان سبب
گر نداند حال دردش گو برو بنگر در آب
چشم خوبیارش دراندازد روان دفتر در آب

- (۱) بر گل خودروی رویت کاپروی حسن از اوست
- (۲) مردم دریا نیندیشد ز طوفان زان سبب
- (۳) عیب مجنون گو مکن لیلی که شرط عقل نیست
- (۴) چون به نوک خامه خواجه شرح مشتاقی دهد

(کتاب درسی، صفحه ۱۴)

۱۸- همه گروههای اسمی مشخص شده به جز گزینه ... در جایگاه «مفهول» قرار گرفته‌اند.

چـگونه شکر این نعمت گزاریم
جز این را کـر سماعش بـی قراریم
شب و روزی به غفلت مـی گذاریم
کـه با چندین گـناه امیدواریم

- (۱) ز مشتـتی خاک ما را آفریدی
- (۲) ندانـم دینـش را خـود صـفت چـیست
- (۳) تو با ما رـوز و شب در خـلـوت و ما
- (۴) خـداونـدی چـنـین بـخـشنـدـه دـارـیـم

(آزمون کانون، ۲۰ مهر ۹۷)

۱۹- نقش دستوری واژه مشخص شده در کدام گزینه درست است؟

نیست تـنـی جـز دـو چـشم نـرـگـس بـیـمار (مستـند)
خـوش خـرامـان شـو کـه پـیـش قـد رـعنـا مـیرـمت (نهـاد)
تو خـفـته در کـجاـوه به خـواب خـوش اـنـدـرـی (مفـهـول)
چـنان موـافـق طـبـع آـیدـم کـه ضـرب اـصـول (مضـافـالـیـه)

- (۱) نیست دلی جـز درون لـالـه پـر اـز دـاغ
- (۲) مـیرـ من خـوش مـیـ روـی کـانـدر سـر و پـا مـیرـ مت
- (۳) گـر تـشـگـان بـادـیـه رـا جـانـ به لـب رسـید
- (۴) به دـوـستـی کـه ز دـست تـسوـ ضـربـت شـمشـیر

(آزمون کانون، ۲۰ مهر ۹۷)

۲۰- نقش همه واژگان مشخص شده به جز گزینه ... صحیح است.

بوـسـه زـند بـر سـر و بـر دـوش منـ (نهـادـ مـفـهـول)
دادـه تـنـش بـر تـنـ سـاحـل يـلهـ (قـیدـ نـهـاد)
كـیـسـت كـنـد باـ چـو منـی هـمـسـرـی؟ (مـتـمـمـ صـفتـ)
تـاجـ سـرـ گـلـبـنـ وـ صـحرـاءـ منـمـ (مـسـنـدـ مـضـافـالـیـه)

- (۱) چـون بـدـوم سبـزـه در آـغـوشـ منـ
- (۲) رـاستـ به مـانـند یـکـی زـلـزلـهـ
- (۳) در بنـ اـین پـرـهـدـه نـیـلوـفـرـی
- (۴) گـفـتـ در اـینـ مـعـرـكـهـ، يـکـتاـ منـ

(کتاب درسی، صفحه ۱۴)

پیمانه ۳

۲۱- نقش کدام یک از واژه‌های مشخص شده نادرست آمده است؟

حقـیـقتـ، پـرـدـهـبرـدارـی زـ رـخـسـارـ (نهـادـ)
تـوـبـیـ خـلـاقـ هـرـ دـانـ وـ نـادـانـ (مـسـنـدـ)
عـجـاـبـ نقـشـهـ سـازـیـ سـوـیـ خـاـکـ (مـفـهـولـ)
از آـنـشـ رـنـگـهـایـ بـیـ شـمارـ استـ (مـسـنـدـ)

- (۱) چـو در وقت بهـارـ آـیـی پـدـیـ دـارـ
- (۲) توـبـیـ رـزـاقـ هـرـ پـیدـا وـ پـنـهـانـ
- (۳) فـروـغـ روـبـتـانـدـازـیـ سـوـیـ خـاـکـ
- (۴) گـلـ اـزـ شـوقـ توـ خـندـانـ درـ بهـارـ استـ

۲۲- در همه گزینه‌ها به جز گزینه... هم ترکیب اضافی و هم ترکیب وصفی به کار رفته است.

(کتاب درسی، صفحه‌های ۱۰، ۱۱ و ۱۲)

باغ ز من صاحب پیرایه شد
از آتش رنگ‌های بی‌شمار است
زو بد مد بس گهر تابناک
وان همه هنگامه دریا بدید

- ۱) ابر ز من حامل سرمایه شد
- ۲) گل از شوق تو خندان در بهار است
- ۳) قطره باران که درافتند به خاک
- ۴) چشمۀ کوچک چو به آن جا رسید

(کتاب درسی، صفحه ۱۴)

غلغله‌زن چهره‌نما، تیزپا»
۲) نهاد - متمم - مسنند - فعل
۴) نهاد - مفعول - مسنند - فعل

- ۱) نهاد - مفعول - فعل
- ۳) نهاد - مسنند - فعل

(کتاب درسی، صفحه ۱۳)

تاج سر گلبن و صحراء، منم
رفت و ز مبدا چو کمی گشت دور
سهمگنی، نادره جوشنده‌ای
می‌کند از پرتو من زندگی

- ۱) گفت در این معركه، یکتا منم
- ۲) زین نمط آن مستثنا شده از غور
- ۳) دید یکی بحر خوشنده‌ای
- ۴) گل به همه رنگ و برازنده‌گی

(آزمون کانون، ۲۰ مهر ۹۷)

- ۲) مخور طعمه جز خسروانی خورش / که جان یابد زان خورش، پرورش
۴) چو مفلس فرو برد گردن به دوش / از او بر نیاید دگر جز خروش

از ایده‌های ادبی

صفحه ۱۰ تا ۱۶ فارسی ۱

۲۴- در مصراع دوم کدام بیت، کلمه قافیه «مسند» است؟

- ۱) چون بگشایم ز سر مو، شکن / ماه ببیند رخ خود را به من
- ۳) تو را نادیدن ما غم نباشد / که در خیلت به از ما کم نباشد

۵
۵
تست

۴
۱۰
تست

پیمانه‌های ۴ و ۵

۲۵- در کدام گزینه گروه اسمی مفعولی به کار نرفته است؟

- ۱) چون بگشایم ز سر مو، شکن / ماه ببیند رخ خود را به من
- ۳) تو را نادیدن ما غم نباشد / که در خیلت به از ما کم نباشد

(آزمون کانون، ۲۳ مهر ۹۵)

- گاه چو تیری که رود بر هدف
بوسه زند بر سر و بر دوش من
۳) عظمت، تشبيه
۴) حقارت، تشخيص

الف) گه به دهان، برزده کف چون صدف

ب) چون بدورم، سبزه در آگوش من

۲) سرعت، تشخيص
۱) دقت، تشبيه

(آزمون کانون، ۲۱ مهر ۹۶)

نه چنین صورت و معنی که تو دارند
مـگر آن است که با دوست به پایان آرنـد
خـواب مـیـگـیرـد و شـهـرـی زـعـمتـ بـیدـارـند
بــاغـ طـبـعـتـ هـمـهـ مـرـغانـ شـکـرـگـفـتـارـند

۲۶- به ترتیب در بیت الف، ... وجه شبه تشییه است و در بیت ب، آرایه ... وجود دارد.

الف) گه به دهان، برزده کف چون صدف

(آزمون کانون، ۲۱ مهر ۹۶)

که در طریقت ما کافری است رنجیدن
همـچـوـ در سـیـمـینـ زـنـخـ زـرـیـنـ چـهـیـ
چـوـ لـالـهـ با قـدـحـ اـفـتـادـهـ بـرـ لـبـ جـوـیـمـ
بـهـ آـشـگـهـ مـغـزـ منـ بـرـفـرـوزـ

ب) چون بدورم، سبزه در آگوش من

(آزمون کانون، ۵ آبان ۹۶)

چون سوی چرخ عروسی است ز ماه ده چار
همـچـوـ بـلـلـیـلـ کـهـ شـوـدـ مـسـتـ زـ گـلـ فـصـلـ بـهـارـ
کـهـ جـوـانـیـ توـزـ سـرـ گـیرـ وـ بـرـ اوـ مـؤـذـهـ بـیـارـ
رـوزـ روـشـ شـودـ اـزـ روـیـ چـوـ مـاهـتـ شـبـ تـارـ

۲) سـرـعـتـ، تـشـيـصـ

(آزمون کانون، ۲۰ مهر ۹۷)

خـوابـ منـ تـلـخـ زـ اـنـدـيـشـهـ تـبـيـيـرـ شـدـهـ اـسـتـ
مـيـارـايـ لـبـ رـاـ بـهـ گـفـتـارـ سـرـدـ
آـبـ شـيرـينـ بـهـ مـذاـقـمـ چـوـ مـيـ تـلـخـ حـرامـ
دـيـرـ اـسـتـ تـاـ بـداـنـ بـوـ دـمـ مـيـ دـهـ شـمـالـ

۲۷- کدام بیت «حس آمیزی» دارد؟

۱) پیش رویت دگران صورت بر دیوارند

۲) آن که گویند به عمری شب قدری باشد

۳) عجب از چشم تو دارم که شبانش تا روز

۴) سعدی اندازه ندارد که چه شیرین سخنی

۲۸- کدام بیت استعاره ندارد؟

۱) وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم

۲) نرگس تـازـهـ مـیـانـ مـرـغـ زـارـ

۳) زـ شـوقـ نـرـگـسـ مـسـتـ بلـنـدـ بـالـاـیـ

۴) بـیـاـ سـاقـیـ آـنـ آـشـ تـوبـهـ سـوـزـ

۲۹- کدام بیت «حس آمیزی» دارد؟

۱) اختران را شب وصل است و نثار است و نثار

۲) زهره در خویش نگنجد ز نواهای طلیف

۳) مشتری اسب دوانید سوی پیر زحل

۴) شمس تبریز در آن صبح که تو درتابی

۳۰- در کدام گزینه «حس آمیزی» وجود ندارد؟

۱) هیچ کس را غم فردا نکند استقبال

۲) سخن نرم گوی ای جهاندیده مرد

۳) روز روشن به برم چون شب یلدا تاریک

۴) بوی شما شنیدم، کز شوق می‌دهم جان

(آزمون کانون، ۹۵ آبان)

ور پای بندی همچو من، فریاد می خوان از قفس
هر روز خاطر با یکی ما خود یکی داریم و بس
تو خواب می کن بر شتر تا پانگ می دارد جرس
گر جستم این بار از قفس بیدار باشم زین سپس

(آزمون کانون، ۹۶ آبان)

که م—دتی ببریدند و بازپیوستند
ای ماه بگ—و که از کجایی
که سروهای چمن پیش قامتش پستند
کنی سیاه به زلفت قسم، نخواهد شد

(آزمون کانون، ۹۶ آذر)

«من به تو ای زود سیر تشنۀ دیرینه‌ام / دشنۀ مکش همچو صبح تشنۀ مکش چون سراب»

- (۲) تشخیص
(۴) جناس

(آزمون کانون، ۹۵ دی)

در مجلس ما ماه رخ دوست تمام است
چه خیال‌ها گذر کرد و گذر نکرد خوابی
سر ندارد آن که بنهد پا در این ره سرسری
من در میان جمع و دلم جای دیگر است

(کتاب درسی، صفحه ۱۳)

و یا حلوای بدان ماند که زهرش در میانستی»
(۲) تضاد
(۴) حس‌آمیزی

(کتاب درسی، صفحه ۱۲)

۳۶. ۱- کنایه موجود در کدام گزینه با کنایه بیت زیر مفهومی یکسان دارد؟

از خجلی سر به گریبان برد»
ما ز جورت سر فکرت به گریبان تا چند
خون دل سر در گریبان می خورم
مرا مانده سر در گریبان ننگ
یا مشک در گریبان بنمای تا چه داری

«در بر م—ن، ره چو به پایان برد
تو ناز برآری ز گریبان هر روز
تـانـدـانـد سـرـ من تـرـدـامـنـی
همـیـ کـرـدـ فـرـیـادـامـانـ بـ چـنـگـ
عود است زیر دامن یا گـلـ در آـسـتـینـتـ

(کتاب درسی، صفحه ۱۴)

از پـارـ آـشـنـاـ سـخـنـ آـشـناـ شـنـیدـ
بـانـگـ نـوـشـ شـادـ خـوارـانـ یـادـ بـادـ
سـهـلـ استـ تـلـخـیـ مـیـ درـ جـنـبـ ذـوقـ مـسـتـیـ
یـارـ شـیرـینـ سـخـنـ نـادـرـهـ گـفـtarـ منـ اـسـتـ

(۱) بوی خـوشـ توـ هـرـ کـهـ زـ بـادـ صـبـاـ شـنـیدـ
(۲) کـامـمـ اـزـ تـلـخـیـ غـمـ چـونـ زـهـرـ گـشتـ
(۳) خـارـ اـرـچـهـ جـانـ بـکـاهـ، گـلـ عـذـرـ آـنـ بـخـواـهـ
(۴) آـنـ کـهـ درـ طـرـزـ غـزلـ نـکـتهـ بـ حـافـظـ آـمـوـختـ

(کتاب درسی، آرایه، ترکیب)

یـادـگـارـیـ کـهـ درـ اـینـ گـنـبدـ دـوـارـ بـمانـدـ
گـوشـمالـیـ دـیدـمـ اـزـ هـجرـانـ کـهـ اـینـمـ پـندـ بـسـ
کـنـارـ آـبـ رـکـ آـبـادـ وـ گـلـگـشتـ مـصـلـاـ رـاـ
اـگـرـ مـیـ گـیرـدـ اـینـ آـشـ، زـمانـیـ وـ رـنـمـیـ گـیرـدـ
(۲) دـ، جـ، الفـ، بـ
(۴) جـ، دـ، الفـ، بـ

۳۷. ۶- کدام بیت حس‌آمیزی دارد؟

- (۱) بوی بهار آمد بنال ای بلبل شیرین نفـسـ
(۲) گـیرـنـدـ مرـدـ دـوـستانـ نـامـهـرـانـ وـ هـربـانـ
(۳) مـحـمـولـ پـیـشـ آـهـنـگـ رـاـزـ منـ بـگـوـ اـیـ سـارـبـانـ
(۴) پـنـدـ خـرـدـمنـدانـ چـهـ سـودـ اـکـنـونـ کـهـ بـنـدـ سـخـتـ شـدـ

۳۸. ۷- در کدام بیت آرایه «مجاز» یافت می‌شود؟

- (۱) دـوـ دـوـسـتـ قـدـرـ شـنـاسـنـدـ عـهـدـ صـحبـتـ رـاـ
(۲) اـزـ لـعـلـ لـبـتـ بـعـدـهـ زـکـاتـیـ
(۳) یـکـیـ درـ خـتـ گـلـ انـدـرـ مـیـانـ خـانـةـ مـاـسـتـ
(۴) اـگـرـ بـرـ آـنـ سـرـیـ اـیـ مـاهـرـوـ کـهـ رـوزـ مـرـاـ

۳۹. ۸- کدام آرایه در بیت زیر نیست؟

- (۱) کـنـایـهـ
(۳) حـسـآـمـیـزـیـ

۴۰. ۹- کدام بیت «مجاز» ندارد؟

- (۱) گـوـ شـمـعـ مـیـارـیدـ درـ اـینـ جـمـعـ کـهـ اـمشـبـ
(۲) سـرـ آـنـ نـدارـدـ اـمـشـبـ کـهـ بـرـآـیـدـ آـفـتـابـیـ
(۳) دـلـ نـبـنـدـ آـنـ کـهـ باـشـ جـسـمـ وـ جـانـ رـاـ اوـ حـجـابـ
(۴) هـرـگـزـ وـجـودـ حـاضـرـ غـایـبـ شـنـیدـهـایـ؟ـ

۴۱. ۱۰- کدام آرایه در بیت زیر به کار نرفته است؟

- «شـکـرـ درـ کـامـ منـ تـلـخـ استـ بـیـ دـبـدـارـ شـیرـینـشـ
(۱) جـانـبـخـشـیـ (ـتـشـخـیـصـ)
(۳) تـشـبـیـهـ

پیمانه ۵

۴۲. ۱- کنایه موجود در کدام گزینه با کنایه بیت زیر مفهومی یکسان دارد؟

«در بر مـنـ، رـهـ چـوـ بهـ پـایـانـ بـرـدـ
تـوـ سـرـ نـازـ برـآـرـیـ زـ گـرـیـانـ هـرـ رـوزـ
تـانـدـانـد سـرـ منـ تـرـدـامـنـیـ
همـیـ کـرـدـ فـرـیـادـامـانـ بـ چـنـگـ
عود است زـیرـ دـامـنـ یـاـ گـلـ درـ آـسـتـینـتـ

(۱) بوی خـوشـ توـ هـرـ کـهـ زـ بـادـ صـبـاـ شـنـیدـ
(۲) کـامـمـ اـزـ تـلـخـیـ غـمـ چـونـ زـهـرـ گـشتـ
(۳) خـارـ اـرـچـهـ جـانـ بـکـاهـ، گـلـ عـذـرـ آـنـ بـخـواـهـ
(۴) آـنـ کـهـ درـ طـرـزـ غـزلـ نـکـتهـ بـ حـافـظـ آـمـوـختـ

۴۳. ۲- در همه گزینه‌ها به جـزـ گـزـینـهـ ... «حس‌آمیزی» به کار رفته است.

- (۱) بوی خـوشـ توـ هـرـ کـهـ زـ بـادـ صـبـاـ شـنـیدـ
(۲) کـامـمـ اـزـ تـلـخـیـ غـمـ چـونـ زـهـرـ گـشتـ
(۳) خـارـ اـرـچـهـ جـانـ بـکـاهـ، گـلـ عـذـرـ آـنـ بـخـواـهـ
(۴) آـنـ کـهـ درـ طـرـزـ غـزلـ نـکـتهـ بـ حـافـظـ آـمـوـختـ

۴۴. ۳- با توجه به ابیات، آرایه‌های «تشبیه، جناس، حس‌آمیزی، کنایه» به ترتیب در کدام گزینه آمده است؟

- (الف) از صدای سخن عشق ندیدم خـوشـ تـرـ
(ب) من کـهـ قولـ نـاصـحانـ رـاـ خـوانـدـمـ قولـ رـبـابـ
(ج) بدـهـ سـاقـیـ مـیـ باـقـیـ کـهـ درـ جـنـتـ نـخـواـهـیـ یـافتـ
(د) من آـنـ آـیـینـهـ رـاـ رـوزـیـ بـ دـسـتـ آـرـمـ سـكـنـدـرـوـارـ

- (۱) الفـ، بـ، جـ، دـ
(۳) دـ، الفـ، بـ، جـ

سزد اگر همه دلبران دهنندت باج

۳۹. ۴- آرایه‌های موجود در بیت زیر، در کدام گزینه آمده است؟

«توبی که بر سر خوبان کشوری چون تاج

(۱) جان پخشی، واج آرایی، تلمیح، تشپیه

(۲) تشپیه، کنایه، تناسب، جناس

(۳) جناس، مجاز، تلمیح، تشخیص

(۴) تضاد، تناسب، کنایه، واج آرایی

حقیقت، پرده برداری ز رخسار (تشپیه)
 کز همه شیرین سخنی گوش ماند (حس آمیزی)
 داده تنشن بر تن ساحل یله (تشخیص)
 بوسه زند بر سر و بر دوش من (مراعات‌نظری)

معنی و مفهوم

صفحة ۱۰ تا ۱۶ فارسی ۱

۷

۱۰
تست

۶

۱۰
تست

پیمانه‌های ۶ و ۷

(آزمون کانون، ۲۳ مهر ۹۵)

گفت بر هر خوان که بششم خدا رزاق بود
 قسمت هر یک به پیشش می‌نهد
 «یا رب»ی نامد ازو روزی به درد
 خدای است رزاق و روزی‌رسان

(آزمون کانون، ۲۳ مهر ۹۵)

گویند مگو که بیش از آن است
 یقین دام که بی‌شک جانِ جانی
 که شنعت (ژشتی) بود سیرت خویش گفت
 که وصف خویش کردن هم تو دانی

(آزمون کانون، ۲۳ مهر ۹۵)

به مهر آسمانش به عیوق برد
 تواضع نمودن زیونی بود
 که آن بام را نیست سَلَم (نردبان) جز این
 که خود را فروتنهادند قدر

(آزمون کانون، ۲۱ مهر ۹۶)

هیچکس می‌نیستدم که به جای تو بود
 کسی به شهر شما این کند به جای کسی؟
 با غبانش خرمون آراید به دوران شما
 مرا منظور در آفاق، باری، نیست غیر از تو
 حافظ راز خود و عارف وقت خویشم

(آزمون کانون، ۲۱ مهر ۹۶)

ولیکن نه چندان که گویند بس
 بر ره زور و غیبه ننشینند
 وقتیم آینه‌گفتا آخر از خود شرم دار
 واندر افشاری دیگران کوشی

(آزمون کانون، ۲۱ مهر ۹۶)

متناوب نیست؟

گر همه دشنام باشد آن رواست
 نگیرد ز بخت سپهاری فروع
 جهان در زر گرفتش محتملوار
 به بیچارگان بر بباید گریست

۴۱. ۱- بیت کدام گزینه مفهوم مشترکی با سایر ابیات ندارد؟

(۱) بر در شاهم گدایی نکته‌ای در کار کرد

(۲) جمله را رزاق روزی می‌دهد

(۳) نیز روزی با خدا زاری نکرد

(۴) گرم نیست روزی ز مهر کسان

۴۲. ۲- کدام بیت با دیگر ابیات قرابت معنایی ندارد؟

(۱) وصفش چه کنی که هرچه گویی

(۲) هر آن وصفی که گوییم بیش از آنی

(۳) نخواهم در این وصف از این بیش گفت

(۴) هر وصفی که کدم بیش از آنی

۴۳. ۳- کدام بیت با دیگر ابیات قرابت معنایی ندارد؟

(۱) چو شنبم بیفتاد مسکین و خرد

(۲) به جایی که بدخواه خونی بود

(۳) بلنديث باید تواضع گزین

(۴) در این حضرت آنان گرفتند صدر

۴۴. ۴- بیت کدام گزینه با بیت زیر قرابت معنایی دارد؟

«تا تو را جای شد ای سرو روان در دل من

(۱) دلم ببرد و به جان زینهار می‌ندهد

(۲) هرگلی کز نوبهار کام دل آید به عرض

(۳) اگر غیری نظریازی کند با صورت دیگر

(۴) من اگر باده خورم ور نه چه کارم با کس

۴۵. ۵- کدام بیت مفهوم متفاوتی دارد؟

(۱) به دیدار مردم شدن عیب نیست

(۲) مرد باید که عیب خود بینند

(۳) عیب مردم پیش از این می‌گفتند اندر چشم خلق

(۴) زشت باشد که عیب خود پوشی

۴۶. ۶- کدام گزینه از نظر معنایی با عبارت «تا راست، تمام نشده، دروغ نگویم.» متناوب نیست؟

(۱) یک سخن با من بگو چه کز چه راست

(۲) اگر جفت گردد زبان بر دروغ

(۳) چو صح صادق آمد راست‌گفتار

(۴) سخن گفتن کز ز بیچارگیست

۴۷- کدام بیت با مصراع دوم بیت زیر قرابت معنایی دارد؟

«به نام کردگار هفت افلاک»

(۱) ملکت آل بنی آدم ندارد قیمتی

(۲) ای همه هستی ز تو پیدا شده

(۳) با پاسبان کویش در خاک می رویم

(۴) صورت ار با تو نباشد گو مباش

۴۸- مفهوم کدام بیت در قابل نسبی با مفهوم سایر ایيات است؟

که پیدا کرد آدم از کفی خاک
خاک ره باید شمردن دولت پرویز را
خاک ضعیف از تو توانا شده
هر چند فرق فرق جای نشست ماست
خاک بر سر جسم را چون جان تو راست

عرض و مال و دل و دین در سر مغوروی کرد
نباید کرد بیش از حد که هیبت را زیان دارد
تکبر به خاک اندر اندازد
که در سرگرانی است قدر بلند؟

(کتاب درسی، صفحه ۱۵)

(آزمون کانون، ۱۸ آبان ۹۷)

اوصاف یوسف از لب اخوان شنیدن است
چون مرغ شب که هیچ نبیند به روشنی
که هر وصفش که گوییم بیش از آن است
در عقل نمی‌گنجی در وصف نمی‌آیی

(آزمون کانون، ۷ فروردین ۹۷)

؟

۴۹- کدام بیت با سایر ایيات قرابت مفهومی ندارد؟

(۱) صائب ز اهل عقل شنیدن حدیث عشق

(۲) ای چشم عقل خیره در اوصاف روی تو

(۳) خرد حیران در آن وصف و بیان است

(۴) عقل از تو چه دریابد تا وصف تو اندیشد

۵۰- مفهوم بیت «چون بگشاییم ز سر مو، شکن / ماه ببیند رخ خود را به من» چیست؟

(۱) ماه به رخسار زیبای من حسد می‌برد.

(۲) من با شفاقتیت خود، جلوه‌دهنده زیبایی‌ها هستم.

(۳) زیبایی جعد و پیچ زلف من ماه را به حیرت می‌اندازد.

(۴) ماه، به چین و شکن زلف من زیبایی می‌دهد.

پیمانه ۷

(کتاب درسی، صفحه ۱۲ و ۱۳)

رند از ره نیاز به دارالسلام رفت
چین قبای قیصر و طرف کلاه کی
کز کبر به جایی نرسیده است کسی
چو مرگ آید چه دربان و چه فغفور (پادشاه چین)

(کتاب درسی، صفحه ۱۰)

یقین دانم که بی‌شک جان جانی
چه جای کلک بریده زبان بیهوده گوست
خاموشی از ثنای تو حدث ثنای توست
وصف تو به گفت برنمی‌آید
نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی

(کتاب درسی، صفحه ۱۰)

تویی خلائق هر دانا و نادان
خلائق بنده‌پرور و رزاق رهمنا
مگر بهر آسا ایش مفلسان
همه آشکار و نهان از من است
در بن چاهی به زیر صخره صما (سخت و محکم)

(کتاب درسی، صفحه ۱۰)

گفت بر هر خوان که بنشستم خدا رزاق بود
خدای است رزاق و روزی رسان
بی‌مگس هرگز نماند عنکبوت
قانع شدن به رزق مقدار نکوتیر است

۵۱- مفهوم همه گزینه‌ها به جز ... یکسان است.

(۱) زاهد غرور داشت سلامت نبرد راه

(۲) بگذر ز کبر و ناز که دیده است روزگار

(۳) از کبر مدار هیچ در دل هوسی

(۴) نشاید شد به جاه و ممال مفروز

۵۲- کدام گزینه با بیت زیر قرابت مفهومی ندارد؟

«هر آن وصفی که گوییم، بیش از آنی

(۱) زبان ناطقه در وصف شوق نالان است

(۲) ثنای تو نتواند به شرح گفت

(۳) وصل تو به وهم در نمی‌آید

(۴) نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی

۵۳- کدام گزینه با بیت زیر قرابت مفهومی ندارد؟

تزویی رزاق هر پیدا و پنهان

(۱) دادر غیبدان و خداوند آسمان

(۲) به منعم نداده است روزی رسان

(۳) ز من هست روزی و جان از من است

(۴) حاجت موری به علم غیب بداند

۵۴- همه گزینه‌ها به جز گزینه ... قرابت مفهومی دارند.

(۱) بر در شاهم گدایی نکته‌ای در کار کرد

(۲) کرم نیست روزی ز خوان کسان

(۳) رزق را روزی رسان پر می‌دهد

(۴) گرچه نکوست رزق فراخ از قضا ولیک

۵۵- همه گزینه‌ها به جز... با عبارت زیر قرابت مفهومی دارند.

«تا راست، تمام نشده، دروغ نگویم.»

همان دوری از کژی و کاستی
ور بیارد بر او بلا چو تکرگ
کسی کاو راستگو شد محتشم گشت
ز من راستی‌ها نشاید نهفت

(۱) ندیدیم چیزی به از راستی

(۲) مرد باید که راستگو باشد

(۳) ز کژگوبی سخن را قدر کم گشت

(۴) بگوییم بدو آن سخن‌ها که گفت

۵۶- مفهوم مقابل عبارت «تا راست، تمام نشده، دروغ نگویم.» در کدام گزینه آمده است؟

چو خواهی که تاج از تو گیرد فروع
اگر دروغ تو نیکوست، راست نیکوثر
سوی راستی نیستم دسترس
دروغ است سرمایه مر کافری را

(۱) زبان را مگردان به گرد دروغ

(۲) دروغ زیر خبر دان و راست زیر عیان

(۳) سرمایه من دروغ است و بس

(۴) به نظم اندر آری دروغی طمع را

۵۷- همه ایات به جز بیت... با عبارت زیر قرابت مفهومی دارند.

«تا روزی خدا تمام نشده، به در خانه دیگری نروم.»

روزی از او خواه که روزی ده اوست
گر ز خوان توست نانش ور ز خوان خویشن
به سوی عیب چون پویی گر او را غیب دان بینی
که کریم است و رحیم است و غفور است و دود

(۱) بر در او رو که از اینسان به اوست

(۲) هر که را بینی به گیتی روزی خود می‌خورد

(۳) عطا از خلق چون جویی گر او را مال ده گویی

(۴) دست حاجت چو بری پیش خداوندی بر

۵۸- همه گزینه‌ها به جز گزینه... با عبارت زیر قرابت مفهومی دارند.

«تا از عیب و گناه خود، پاک نگردم، عیب مردم نگویم»

عیب خود می‌پوشد از چشم خلائق، عیب پوش
بخواست جام می و گفت عیب پوشیدن
تاشن‌سوی از نهادی عیب‌دار
خلق را پاک بازگشت و مآب (بازگشتن)

(۱) پرده مردم درین، عیب خود بنمودن است

(۲) به پیر می‌کده گفتم که چیست راه نجات

(۳) عیب نمایی مکن آینه‌وار

(۴) سوی او تاب کز گناه به اوست

۵۹- معنی موردنظر از «پرده نیلوفری» در بیت زیر، از کدام گزینه دریافت می‌شود؟

کیست کند با چو منی همسری؟
آن تازگی دهد که به نیلوفر آفتاب
نیستم غافل از سپهر کبود
نخواهد شدن رام با کس به مهر
به دل در همی داشت آرام مهر

«درین این پرده نیلوفری

(۱) روی چو آفتاب به چشم چو نرسست

(۲) گر ز خود غافل به باده و رود

(۳) بر این گونه خواهد گذشتن سپهر

(۴) برین نیز بگذشت چندی سپهر

۶۰- مفهوم کدام بیت با دیگر ایات تفاوت دارد؟

«باشد نشان پختگی افتادگی «کلیم»

(۱) بلندی از آن یافت کاو پست شد

(۳) تواضع کند هوشمند گزین

(۴) جانا نکنی به من نظر تو

آن میوه نارس است که بر دار مانده است
در نیستی کوفت تا هست شد
نهد شاخ پرمیوه سر بر زمین
که افتادام از نظر، چه سازم؟

ازآموختن، ننگ مدار- خسرو

درس فامه

• تأکید بر امیدواری:

به وقت نوییدی، امیدوارتر باش.

• خوبیشن داری:

اثر غم و شادی پیش مردمان، برخود پیدا مکن.
بدان کوش که به هر محالی، از حال و نهاد خوبیش بنگردی.

• حق شناسی:

همه کس را به سزا، حق شناس باش.

• پرهیز از شیفتگی زیاد نسبت به خویشان و نزدیکان:
ولیکن به ایشان مولع مباش تا همچنان که هنر ایشان همی بینی، عیب نیز بتوانی دید.

ازآموختن، ننگ مدار

لغت

معانی واژه‌های مهم درس:
(نمای: نشان بدی)، (نموده: نشان داده، ارائه کرده، آشکار کرده)، (داد: انصاف، عدالت)، (مستغنى: بی نیاز)، (تیمار: غم‌خواری، فکر، اندیشه)، (محال: ناممکن، دروغ، بی اصل)، (نهاد: طبیعت، سرشت)، (ضایع: تباہ، تلف)، (سزا: پاداش، جزا)، (قربات: خوبیشی و خویشاوندی)، (حرمت: احترام، آبرو)، (مولع: حریص، آزمند، بسیار مشتاق، شیفته)، (ناایمن: نامن، نامطمئن)

املا

واژه‌های مهم املایی:

مستغنى - محال - ضایع - خاصه - قرابت طاقت - حرمت

دستور

• ساختمان واژه: واژه، از نظر «ساخت» چهار نوع است:

• ساده: یک جزء معنادار که به تنها یابی به کار رود: شاد، نیک، آشنا

• وندی: از یک جزء معنادار و یک یا چند وند تشکیل می‌شود: تابناک، سبزه، گلزار

• مرکب: از دو یا چند جزء معنادار ساخته می‌شود: گل خانه، شیرین سخن، خداشناس

• وندی - مرکب: از ترکیب حداقل دو جزء معنادار و یک یا چند وند ساخته می‌شود: شادکامی، میبهن دوستی، سراسر

آیه‌های لایی

• جناس تام: دوازه که در تعداد و ترتیب واژه‌ها یکسان‌اند اما معنای متفاوت دارند.

مثال: کتابی که در او داد سخن آرایی توان داد.

انصار فعل

عشق شوری در نهاد ما نهاد.

سرشت فعل

• تفاه: غم و شادی، نیک و بد، شادان و اندوهگین، حق و باطل

تاریخ ادبیات

• قابوس نامه، اثر عنصرالمعالی کیکاووس، کتابی اخلاقی و تربیتی است.

معنی و مفهوم

مفاهیم کلیدی درس:

• پرهیز از ریاکاری:

گندم نمای جو فروش نباشد.

• رعایت عدل و انصاف در کارها:

اندر همه کاری داد از خوبیشن بده.

معنی و مفهوم

مفاهیم کلیدی درس:

- اشاره به مفهوم «سیر انداختن» به معنی تسلیم شدن: خروس مغلوب لاجرم سیر بینداخت و از میدان بگریخت.
- **بیان آرامش پس از دفع دشمن:**

دمی آب خوردن پس از بدسگال / به از عمر هفتاد و هشتاد سال

- **خشت زدن** به مفهوم «برحفری و بیهودگی»:

شعر هم می گفت: زیاد هم می گفت: اما به قول نظامی «خشت می زد».

- **تأکید بر تأثیر مثبت موسيقی بر انسان و حیوانات:**

اشتر به شعر عرب در حالت است و طرب / گر ذوق نیست تو را کژ طبع جانوری

- **توجه به تأثیر هم نشین نامناسب در معتاد شدن خسرو با بیان ادبی:**

حسودان تنگ نظر و عنودان بد گهر وی را به می و معشوق و لهو و لعب کشیدند

- **بیان مفهوم ناشنوایی و پندناپذیری:**

گفت: داد نزن من گوش استماع ندارم، لِمِنْ تقول

- **بيان سرانجام بي پنهاني و سرگردانی و تأثیر قضا و سربوشت در زندگی انسان:**

کبوتری که دگر آشیان نخواهد دید / قضا همی برداش تا به سوی دانه و دام

- **زياد شدن نعمت به واسطه شکرگزاری نعمت:**

شکر نعمت، نعمت افزون گند.

- **بر حذر داشتن خسرو از آموزش موسيقی و خوانندگی:**

ای فرزند، حلالت نکنم که مطربی و مسخرگی پیشه سازی که «همه قبیله من عالمان دینی بودند».

- **تأکید بر دوری از هم نشین بد:**

بیاموزت کیمیای سعادت / ز هم صحبت بد، جدایی جدایی

املا

واژه های مهم املایی:

ارتجالاً - صدای گرم و رسماً - اصطلاح - تقریر - سرای - بَرَزَن - محاوره - خوشمزگی - صدمت - سپر - خروس غالب - حریف مغلوب - مخدول - استرخام - بدسگال - طمائینه - اساساً - صدقه - مرحوم - عِتاب - طَرب - ذوق - ضمایم و تعليقات - مهارت - رهوارد - نصیب - حجب و فروتنی - فیاض - اوان - توصیه - برگزار - حسودان تنگ نظر - عنودان بد گهر - لهو و لعب - منجلاب فساد - فی الجمله - معاصی - مسکری - پروفروغ - مندرس

آرایه های ادبی

• **کنایه:** گرد برانگیختن: کنایه از گرد و غبار به پا کردن به علت جنگ، «بال و پر افراشتن: کنایه از آمادگی برای پریدن»، «حالش کردم: کنایه از این که سرش را بریدم قبل از آن که مردار شود».

• **ایهام تناسب:** در شهناز شوری به پا کرده بود: ۱- شور و هیجان ۲- نام یکی از دستگاه های موسیقی مرتبی با شهناز.

• **تضمين:** عبارت: «فی الجمله نماند از معاصی منکری که نکردو مسکری که نخورد» تضمين از باب دوم گلستان سعدی برای بیان به منجلاب و فساد کشیده شدن خسرو

تاریخ ادبیات

• «داستان خسرو» اثر عبدالحسین وجданی است.

۹
۱۰
تست
پیمانه

۸
۱۰
تست
پیمانه

۹

۸

املا و لغت

صفحة ۱۷ فارسی ۱

(سراسری ریاضی - ۸۳)

۶۱- معنای کلمات «منحوس - مذموم - محظوظ - مخدول» به ترتیب کدام است؟

- ۲) ناپسند - رشتی - بهره مند - شوم
- ۴) بدخواهی - بهره وری - نکوهیده - زبونی

(آزمون کانون، ۷ آبان ۹۵)

بدینسان کز پی ات اشکم روان است
چون ژاله که بر برگ گل یاسمن افتاد
وان هم برای آن که کنم جان فدای دوست
یا ز رخسار تو گویم که به جایی ماند

(کتاب درسی، صفحه ۱۷)

- ۲) محال: بی اصل، ناممکن
- ۴) تیمار: اندیشه، خدمت

(کتاب درسی، صفحه ۱۷)

- ۲) مولع، کذب، مغّنی، محافظت
- ۴) حریص، سخن ناراست، استعفا، تعهد

(کتاب درسی، صفحه ۱۷)

- ۱) زیاده طلب، کاذب، توانا، پاسداری
- ۳) مولع، محال، بی نیاز، اندیشه

(کتاب درسی، صفحه ۱۷)

- ۱) دو
- ۳) سه

۶۲- «ماند» در کدام بیت مضارع اخباری نیست؟

- ۱) بدان ماند که خونش می دوائد
- ۲) دانی که عرق بر رخ خوبش به چه ماند؟
- ۳) دل رفت و دیده خون شد و جانم ضعیف ماند
- ۴) مه چه باشد که به روی تو برابر کنمش؟

۶۳- در کدام گزینه هر دو معنی واژه، نادرست است؟

- ۱) ضایع: تباہ، تلف
- ۳) مولع: متحرک، با رغبت

۶۴- معادل معنایی واژه های «آزمند، دروغ، مستغنى، تیمار» به ترتیب در کدام گزینه آمده است؟

- ۱) زیاده طلب، کاذب، توانا، پاسداری
- ۳) مولع، محال، بی نیاز، اندیشه

۶۵- در گروه کلمات زیر معنی چند واژه درست است؟

- ۱) دو
- ۳) سه

(ننگ: شرم)، (داد: عدل)، (نهاد: فطرت)، (رسته: روییده)، (میاسا: آسان نگیر)، (داور: حاکم)، (زنگاری: سبزرنگ)

- ۲) چهار
- ۴) پنج

(کتاب درسی، صفحه ۱۷ ، پاراگراف ۲)

۶۶- معنی مورد نظر از مصدر «گردیدن» در عبارت زیر در کدام گزینه نیامده است؟

«بдан کوش که به هر محالی از حال و نهاد خویش بنگردی.»

همان‌که از ما بگردید بخت
ز پی‌راهن特 بردمی‌ده است مسوی
بگردیدش از شورش عشق، حال
گه خوش سخنی گیری و گه تلخ‌بانی

- ۱) نداریم چاره در این بند سخت
- ۲) همی گرددت هر زمان رنگ روی
- ۳) یکی صورتی دید صاحب جمال
- ۴) ای دوست به صد گونه بگردی به زمانی

(کتاب درسی، صفحه ۱۷)

۶۷- معنی «گردیدن» در کدام عبارت متفاوت است؟

- ۱) و سخن می‌گفت از قضا و قدر که به هیچ چیز نگردد.
- ۲) می‌گفت سفر کنید تا پاک شوید که آب که یک جای ماند بگردد.
- ۳) وزیر گفت من به یک حاجت آمده بودم اما مسئله بگردید و حاجت به سه شد.
- ۴) خدای تعالی بر خلق واجب کرده که بدان دو قوه باید گردید.

(سراسری ریاضی، ۸۰)

۶۸- در کدام گزینه، غلط املایی هست؟

- ۱) حریف مغلوب تسلیم اختیار کرده و مخزول و نالان استرحام می‌کرد.
- ۲) حسودان تنگنظر و عنوان بدگهر وی را به لهو و لعب کشیدند.
- ۳) رهاوردی باب دندان نصیبیش شده بود با خوش‌رویی و حجب و فروتنی آن را گرفت.
- ۴) فی الجمله نماند از معاصی، منکری که نکرد و مسکری که نخورد.

(آزمون کانون، ۲۰ مهر ۹۷)

۶۹- در همه گزینه‌ها به جز گزینه ... غلط املایی وجود دارد.

- ۱) آن‌چه می‌گوییم نه از برای آن می‌گوییم تا بر رأی ملک در حادثه خویش خطای ثابت کنم یا عیبی به جانب او منسوب گردانم، اما حسد جاهلان در حق ارباب هنر و کفايت رسمی معلوم و عادتی مستمر است.
- ۲) چنان که ملاطفت کرد و پرسیدش از کجایی و چه نامی و صنعتی دانی، در قعر بهر مودت چنان غریق بود که مجال نفس زدن نداشت.
- ۳) این اندیشه بر او غالب شد تا آن‌جا که حمامت طبع و سخاوت رای اوست، فرصتی دیگر می‌جوید که صریح گفتن از ادب بندگی دور افتاد و آلا اظهار کردندی.
- ۴) صواب آن است که هر دو تن حق طلبید که صاحب حق را مظفر باید شمرد، اگرچه حکم به خلاف هوای او نفاذ یابد و طالب باطل را مخزول پنداشت.

(آزمون کانون، ۲۰ مهر ۹۷)

۷۰- معنای واژه‌های کدام گروه کلمات به ترتیب تمامًا درست و تمامًا نادرست است؟

الف) (هنگامه: روزگار)، (مستغنى: بینیاز)

ب) (نمط: نوع)، (مندرس: کهنه)

ج) (ادبار: تیره‌بختی)، (ارتجالاً: درنگ)

د) (استرحام: رحم کردن)، (تکیده: تکیه‌داده)

۱) ب، ج ۲) الف، ج

پیمانه ۹

(آزمون کانون، ۲۰ مهر ۹۷)

۷۱- پدیدآورنده همه گزینه‌ها به جز گزینه ... درست است.

- ۱) داستان‌های صاحبدلان: محمد اشتهراردي
- ۲) الهی‌نامه: عطار نیشابوری
- ۳) قابوس‌نامه: عنصرالمعالی کیاکوس

(سراسری ریاضی، ۹۳)

۷۲- در متن زیر، املای کدام واژه نادرست است؟

«درویشی و فقر، اصل بالاها و زایل‌کننده زور و حمیت و مجمع شرّ و آفت است. عبارتی که توانگری را مدح است، درویشی را مذمّت است. درویش اگر سخاوت ورزد به افراط و زیاده‌روی منسوب شود و اگر در اظهار حلم کوشد، آن را ضعف شمرند و اگر فساحت نماید، بسیارگوی باشد.»

- ۱) منسوب ۲) فساحت ۳) حمیت ۴) مذمّت
- آموزش
- (سراسری ریاضی، ۹۴)
- ۷۳- در کدام دو عبارت غلط املایی وجود دارد؟
- الف) بزودی بروم تا آن مخزول برانداخته آید.
 - ب) وزن رباعی مألوف تباع است و متداول میان خاص و عام.
 - ج) در شربعت شفقت و رافت محظوظ شمردنی.
 - د) و دیگر رسایل و فصول از انواع، به مطالعه همه محظوظ گشتم.
- ۱) ج - د ۲) ب - د ۳) الف - ب ۴) الف - ج

۲۲

(آرمون کانون، ۷ آبان ۹۵)

عاقل همواره در اندیشه «پیدا شدن» است و عاشق هر زمان پی «بی خودی» و «شیدایی». عاقلان از غرق شدن بر گریز و بر حزر، و کار و بار عاشقان، غرقه دریا شدن است. راحتی عاقلان از راحتی است و رهایی از بند ننگ عاشقان. و آن که در پی نصیحت عشاق عشق است، حاصلی جز سخره سودا شدن ندارد.»

- ۱) یک ۲) دو ۳) سه ۴) چهار

(آرمون کانون، ۷ آبان ۹۵)

به پیش آن کت از چشم نهان جوید عیان استی
نه محصور یقین استی نه مغلوب گمان استی
تو در هر قطرهای پنهان چو بحر بیکران استی
که ردهگم کده راه بهیر جرس زی کاروان استی

(آرمون کانون، ۵ آبان ۹۶)

یکی از خروسان، ضربتی سخت بر دیدهٔ حریف نواخت به صدمتی که «جهان تیره شد پیش آن نامدار». لاجرم سپر بیانداخت و از میدان بگریخت. لیکن خروس قالب، حرکتی کرد نه مناسب حال درویشان. بر حریف مغلوب که تسليم اختیار کرده، مخزول و نالان استرham می‌کرد، رحم نیورد و آن چنان او را می‌کوفت که «پولاد کوبند آهنگران».

- ۱) سے
۲) دو
۳) جہاں
۴) بک

(سراسری زبان، ۹۷)

نه بر حرف او جای انگشت کس
به پیش اهل و غرابت چه ارمغان آری
به که ضایع نگذاری طرف معظم دوست
امکان شکیب از تو محال است و قناعت

- (۱) نه مستغنى از طاعتىش پشت كىس
 - (۲) گرت بداعي سعدى نباشد اندر بار
 - (۳) تو كه با جانب خصمت به ارادت نظر است
 - (۴) از هر چه تو گوئي به قناعت بشكيم

(سراسری زبان، ۹۷)

۸- در کدام عبارت، «غلط املایی یا رسم الخطی» وجود دارد؟

- ۱) عالمی معتبر را مناظره افتاد با یکی از ملحدان و حجت با او بس نیامد، سپر بیانداخت و برگشت.
- ۲) چندان که ملاطفت کرد و پرسیدش از کجا بیایی، در قعر بحر موذت چنان غریق بود که مجال نفس نداشت.
- ۳) درویشی را شنیدم که در به روی جهانیان بسته و اغنية را در چشم همت او شوکت و هبیت نمانده.
- ۴) جوانی خردمند از فنون فضایل، حظی وافر داشت و طبیعی نافر، چندان که در محاذین داشمندان نشستی زبان سخن بستی.

(آرمون کانون، ۵ مرداد ۹۷)

۱) روش، حیله‌گری، بیان کردن، دشمن
 ۲) نوع، کرایه‌دهنده اسب و ...، توضیح دادن، بدخواه
 ۳) دوشت، کاره‌دهنده با کاره‌کننده اسب و شتر و ...، بیان، بداندیش
 ۴) نوع، کاره‌کننده اسب و شتر و ...، بیان، بداندیش، بدخواه

(آزمون کانون، ۵ مرداد ۹۷)

(زهی: آفرین)، (پلاس: نوعی گلیم)، (رمه: گله)، (درحال: بی درنگ)، (شوخ: آلودگی)، (گسیل کردن: شکستن)، (لاجرم: ناچار)، (مألوف: دوسته)، (مندرس: آلوده)

- ۱) یک ۲) ده ۳) سه ۴) چهار

(أرمون كانون، ٩٤)

۲) دبستان، خلبان، دماغه، دشوار
۳) ناودان، دیوانه، دستگاه، وادار

(أرمنون، ٩٤)

۲- تعداد واژه‌های «مرگب» مقابله کدام گزینه، نادرست آمده است؟

معاشر دلبری شیرین و ساقی گل عذاری خوش (یک)
همنشینی نیک کردار و ندیمی نیکنام (سه)
حافظ قرایه کش شد و مفتی پیاله تووش (چهار)
وز شما بندهان نشاید کرد سرّ می فروش (دو)

- ۱) کنار آب و پای بید و طبع شعر و باری خوش
 - ۲) ساقی شکردهان و مطروب شیرین سخن
 - ۳) در عهد پادشاه خطاباخش جرمپوش
 - ۴) بوش، با من گفت بنها، کاردان، تیزه هوش،

۱۰ پیمانه

۱۱
بیانات

An icon featuring a blue circle with a white outline, containing the number '١٠' at the top and the word 'تَوَسُّط' (Tawassut) below it.

پیمانه‌های ۱۰ و ۱۱

(آزمون کانون، ۷ آبان ۹۵)

برآر از نهاد بداندیش گرد
نتوان نهاد در ره آزادگی قدم
کو به کار خویش سرگردان تر از پرگار نیست
اگر طوقم از عقد پروین کنی

(آزمون کانون، ۵ آبان ۹۶)

به غیر باد و بر آنم که باد، نیز نیارد
سلام من که رساند، پیام من که گذارد؟
و گر چه خود همه عالم، نسیم زلف تو دارد
در این هوس، همه شب های تیره روز شمارد

(آزمون کانون، ۵ آبان ۹۶)

(۳) داشمند (۴) نویسنده

(آزمون کانون، ۵ آبان ۹۶)

«پرتو، خواستگاری، روح‌انگیز، مشوق، پرستار، شب‌نشینی، پیرایش، سامان‌دهی، گفتار، شهیدپرور، سدسازی، خانگی»
(۱) پنج، دو، سه (۲) پنج، سه، دو (۳) چهار، سه، سه (۴) چهار، دو، دو

(آزمون کانون، ۱۷ آذر ۹۶)

(۱) عیبم ممکن به رندی و بدنامی ای حکیم
(۴) خلوت دل نیست جای صحبت اضداد

(آزمون کانون، ۱۷ آذر ۹۶)

۸۸- در هر دو مصراع بیت گزینه ...، گروهی با هسته و حداقل یک واپسنه غیرساده (وندی، مرکب، وندی- مرکب) وجود دارد.

(آزمون کانون، ۶ بهمن ۹۶)

ای همه رندان مرید پیر ساغرگیر ما
مرغ را باشد صداع از ناله شبگیر ما
خون درویشان بی طاقت بریزد میر ما
ورنه معلوم است کز حد می‌رود تقصیر ما

(آزمون کانون، ۱۷ فروردین ۹۷)

از پیش خاطر نگرانم نمی‌رود (واژه وندی- مرکب در نقش صفت بیانی)
کز حوض قالب آب روانم نمی‌رود (واژه وندی در نقش متمم)
هر گز حلاوتش ز دهانم نمی‌رود (واژه وندی در نقش قید)
جز بر تو ای نگار گمانم نمی‌رود (واژه وندی- مرکب در نقش نهاد)

(کتاب درسی، صفحه ۱۸)

۸۳- ۳- واژه «نهاد» در کدام بیت معنای متفاوت دارد؟

- (۱) به اسباب تازی و مردانه مرد
- (۲) خواجو چو سرو تا نکنی پیشه راستی
- (۳) کیست آن کو با تو پا بیرون نهاد از دایره
- (۴) نخواهم به پیش تو گردن نهاد

۸۴- نوع زمان کدام فعل مشخص شده متفاوت است؟

- (۱) به حضرت تو، که یارد، که قصه‌ای ز من آرد؟
- (۲) اگر نسیم نماید، کسالتی به رسالت
- (۳) نسیمی از سر زلف تو می‌خرم به دو عالم
- (۴) به روز وصل خودم وعده داده بودی، سلمان

۸۵- در ساختمان کدام واژه تعداد وندها کمتر است؟

- (۱) سزاواری (۲) زیبا

(آزمون کانون، ۵ آبان ۹۶)

(آزمون کانون، ۵ آبان ۹۶)

(آزمون کانون، ۱۷ آذر ۹

که دون همت کند منت فراموش
تو خوی خوب خویش از دست مگذار
دریا دُر و مرجان بود و هول و مخافت
چراغ از بهر تاریکی نگه دار

۹۳- ۳- کدام گزینه فائق فعل «نهی» است؟

- (۱) چو خرمن برگرفتی گاو مفروش
- (۲) و گر دانی که بدخویی کند یار
- (۳) سعدی چو گرفتار شدی تن به قضاد
- (۴) منه بر روشنایی دل به یک بار

۹۴- نقش واژه «عرب» در کدام بیت همانند نقش این واژه در بیت زیر است؟

گر ذوق نیست تو را کُطبع جانوری
معتكف گشتند پنهان روز و شب
نوش کن از دست ساقی عرب
عرب ز نفمه شوqm هنوز بی خبر است
که او با فقر، خود را امتحان کرد

۹۴- آشتی به شعر عرب در حالت است و طرب

- (۱) جمله سوی روم رفتند از عرب
- (۲) همچو عطار این شراب صاف عشق
- (۳) نوای من به عجم آتش کهن افروخت
- (۴) عرب را حق دلیل کاروان کرد

سـهـیـقـدانـسـیـهـچـشـمـمـامـسـیـمـاـراـ
کـهـبـهـشـکـرـپـادـشـاهـیـزـنـظـرـمـرانـگـداـراـ
کـانـجـاـهـمـیـشـهـبـادـبـهـدـسـتـاـسـتـدـامـراـ
اـنـمـیـدـیدـشـوـاـزـدـورـخـدـایـاـمـیـکـردـ

۹۵- در کدام گزینه فعل مضارع اخباری نمی‌باشد؟

- (۱) ندام از چه سبب رنگ آشنایی نیست
- (۲) به ملازمان سلطان که رساند این دعا را
- (۳) عنقا شکار کس نشود دام بازچین
- (۴) بیدلی در همه احوال خدا با او بود

از اینها ادبی

صفحه ۱۷ تا ۲۶ فارسی ۱

پیمانه ۱۲

۹۶- ۱- در همه گزینه‌ها به جز گزینه... آرایه «تصاد» به کار رفته است.

کـایـنـسـابـقـهـپـیـشـینـتاـرـوزـپـسـینـبـاشـدـ
گـرـخـرـابـیـچـوـمـراـلـطـفـتـوـآـبـادـکـنـدـ
گـرـامـتـحـانـبـکـنـیـمـیـخـورـیـوـغـمـخـورـیـ
کـاسـایـشـیـنـبـاـشـدـبـیـدـوـسـتـانـبـقاـرـاـ

- (۱) آن نیست که حافظ را رندی بشد از خاطر
- (۲) امتحان کن که بسی گنج مرادت بدنهند
- (۳) بیا که وضع جهان را چنان که من دیدم
- (۴) من بی تو زندگانی خود را نمی‌پسندم

۹۷- ۲- در کدام بیت هر دو آرایه «پارادوکس» و «تشبیه» به کار رفته است؟

مـنـوـبـازـارـمـحـبـتـکـهـزـیـانـشـسـودـاستـ
پـیـشـرـنـدانـرـقـمـسـودـوـزـیـانـاـینـهـمـهـنـیـسـتـ
وـآنـیـکـدوـرـوزـبـرـسـرـسـودـوـزـیـانـشـودـ
سـودـیـبـهـمـسـاـکـیـنـرـسـدـآـخـرـچـهـزـیـاتـ

- (۱) خلق و بازار جهان کیش همه سود است و زیان
- (۲) نام حافظ رقم نیک پذیرفت ولی
- (۳) شاید که یک دو روز دگر مانده عمر ما
- (۴) حیف است چنین روی نگارین که بپوشی

۹۸- ۳- در کدام گزینه جناس همسان (تام) به کار نرفته است؟

مـنـنـیـزـدـلـبـهـبـادـدـهـمـهـرـچـهـبـادـبـادـ
جـانـمـاـدرـبـوـتـهـسـودـنـهـادـ
صـبـرـوـآـرـامـتـوـانـدـبـهـمـسـكـيـنـدـادـ
هـمـتـوـانـدـکـرـمـشـدـاـدـمـنـمـسـكـيـنـدـادـ

- (۱) دوش آگهی زیار سفرکرده داد باد
- (۲) عشق شوری در نهاد مانهاد
- (۳) آن که رخسار تو را رنگ گل و نسرین داد
- (۴) وان که گیسوی تو را رسم تطاول آموخت

خـیـالـحـلـقهـایـازـگـوشـشـاهـدـرـعـنـاستـ
دـشـمـنـشـونـدـوـسـرـبـرـودـهـمـبـرـآـنـسـرـیـمـ
قـدـحـکـدـیرـکـهـنـراـبـسـیـچـوـتـوـیـادـاـسـتـ
بـهـتـیـغـمـرـگـشـودـدـسـتـمـنـرـهـاـایـدـوـسـتـ

۹۹- ۴- در کدام گزینه آرایه «مجاز» به کار نرفته است؟

- (۱) نه دایرهست ز می در میان شیشه که آن
- (۲) ما را سری است با تو که گر خلق روزگار
- (۳) سبو ز غلغل می کرده این ندا که بنوش
- (۴) اگر جهان همه دشمن شود ز دامن تو

۱۰۰- ۵- آرایه‌های «تلمیح، تشییه، حسن تعليیل، ایهام، جناس» به ترتیب در کدام ایات آمده است؟

تـوـدـلـالـیـسـوـیـبـازـارـمـیـرـوـ
مـنـهـمـاـزـرـوـیـصـفـاـکـارـپـدرـخـواـهـمـکـرـدـ
هـنـوـزـاـزـدـورـگـرـدـمـیـکـشـدـآـهـوـیـصـحـرـایـیـ
دـگـرـنـتـوـانـبـهـدـسـتـانـپـایـاوـبـسـتـ
کـهـچـنـدـسـالـبـهـجـانـخـدـمـتـشـعـبـکـنـدـ
۴) بـ، الفـ، هـ، دـ، جـ، ۳) هـ، دـ، جـ، الفـ، بـ

- الف) ز بـازـارـجـهـهـانـبـیـزارـگـشـتـهـ
- ب) گـنـدـمـخـالـوـیـاـزـجـنـتـاـوـخـواـهـمـچـیدـ
- ج) کـمـنـدـزـلـفـدـرـگـرـدـنـگـذـشـتـیـرـوـزـیـاـزـصـحـراـ
- د) چـوـوـحـشـیـمـرـغـاـزـدـامـقـفسـجـسـتـ
- ه) شـبـانـوـادـیـایـمـنـگـهـیـرـسـدـبـهـمـوـادـ
- ۲) بـ، جـ، دـ، الفـ، هـ، دـ
- ۱) هـ، بـ، جـ، دـ، الفـ، هـ، دـ

(سراسری تجربی، ۸۴)

۱۰۱- بیت «کبوتری که دگر آشیان نخواهد دید / قضا همی برداش تا بهسوی دانه و دام» با مفهوم کدام بیت متناسب نیست؟

به رنج و کوشش از ما بر نگردد
نوشته با روان ما سرشته
چرا که از همه عالم، محبت تو گزیدم
ازیرا بنده آمد نام مردم

- (۱) نوشته، جاؤدان دیگر نگردد
- (۲) ز چرخ آمد همه چیزی نوشته
- (۳) مرا نصیب غم آمد به شادی همه عالم
- (۴) ز چرخ آمد قضا نزکام مردم

۱۰۲- عبارت «حسودان تنگ نظر و عنودان بدگهر وی را به می و معشوق و لهو و لعب گشیدند.» با همه ابیات به جز بیت ... قرابت معنایی دارد.

(سراسری ریاضی- ۸۵)

۲) به هجران مرا سهل شد دادن جان / که سخت است دوری ز یاران جانی
۴) ز ناجس بگریز اگر آفتبا است / تو را سایه خود بس، اگر بار خواهی

- (۱) بیاموزمت کیمیای سعادت / ز هم صحبت بد جدایی، جدایی
- (۳) مصاحب نباید مگر بهر راحت / و زو رنج بینی نباید به کاری

۱۰۳- مفهوم بیت «شکر نعمت افزون کند / کفر نعمت، از کفت بیرون کند» با همه ابیات به جز بیت ... تناسب معنایی دارد.

(سراسری ریاضی- ۸۶)

شکر کن تا خدا بیفزاید
تو نه ای از در نعمت که همه کفرانی
در ره آزادمردی شکر جزوی از جزا
نعمت افرون دهد به نعمت خوار

- (۱) در نعمت خدای بگشايد
- (۲) نعمت آن راست زیاده که همه شکر بود
- (۳) بخشش خود را به شکر کس نیالاید که هست
- (۴) حق نعمت شناختن در کار

(سراسری هنر- ۸۸)

۲) منشین با بدان که صحبت بد/ گر چه پاکی تو را پلید کند
۴) به دست آوردن دنیا هنر نیست/ یکی را گر توانی دل به دست آر

- (۱) آفتاب از چه روشن است او را / پارهای ابر ناپدید کند
- (۳) بیاموزمت کیمیای سعادت / ز هم صحبت بد جدایی جدایی

(سراسری تجربی- ۸۹)

۱) آن چه عشق دوست با من می کند / والله ار دشمن به دشمن می کند
۲) با بهان لحظه‌ای چو بستایی / نام نیکو از او بسی بابی
۴) هیچ صحبت مباد با عامت / که چو خود مختصر کند نامت

- (۱) آن چه عشق دوست با من می کند / والله ار دشمن به دشمن می کند
- (۳) صحبت نیک را ز دست مده / که مه و به شوی ز صحبت مه

(سراسری زبان- ۹۰)

سخن چه فایده گفتن چو پند می ننیوشم
فرخنده آن کسی که به سمع رضا شنید
دگر نصیحت مردم حکایت است به گوشش
آن جام جان افزایی را بربیز بر جان ساقیا

- (۱) مرا مگویی که سعدی طریق عشق رها کن
- (۲) پند حکیم محض صواب است و عین خیر
- (۳) حکایتی ز دهانت به گوش جان من آمد
- (۴) من از کجا پند از کجا باده بگردان ساقیا

۱۰۷- مفهوم عبارت «حسودان تنگ نظر و عنودان بدگهر وی را به می و معشوق و لهو و لعب گشیدند، بی سر و صدا به گوشاهی خزید و دیگر مرد میدان نبود.» از کدام بیت دریافت نمی شود؟

(سراسری تجربی- ۹۰)

۲) حسد مرد را دل به درد آورد/ میان دو آزاده گرد آورد
۴) حسد برد بدگوی در کار من/ بتر شد بر شاه بازار من

- (۱) حسد آن جا که آتش افروزد/ خرم عقل و عافیت سوزد
- (۳) ز سر رنج و آفت که در زندگی است/ حسد می برم مردگان را به مرگ

(سراسری زبان- ۹۱)

۲) بشوی ای خردمند از آن دوست دست / که با دشمنانت بود هم نشست
۴) نخست موضعه پیر می فروش این است / که از مصاحب ناجنس احتراز کنید

۱۰۸- مفهوم همه ابیات به استثنای ... با یکدیگر قرابت دارد.

- (۱) از بدان جز بدی نیاموزی / نکند گرگ پوستین دوزی
- (۳) در گذر از کوره آهنگران / کاتش و دودی رسد از هر کران

(سراسری تجربی- ۹۲)

۱۰۹- مفهوم بیت «رو مسخرگی پیشه کن و مطلبی آموز / تا داد خود از کهتر و مهتر بستانی» با کدام بیت یکسان، است؟

روزگار ستماندیش که در کینه ماست
رو زنانه دوز که مردانه می خرند
تا می خورم امروز که وقت طرب ماست
بر جور فلک دل نه و آزار میندیش

- (۱) داد خود عاقبیت کار ز ما بستاند
- (۲) مردانه دوختیم و کس از ما نمی خرد
- (۳) ساقی تو بده باده و مطرب تو بزن رود
- (۴) رو صبر و سکون پیش کن از عار میندیش

۱۱۰- مفهوم عبارت «با صدایی که به قول معروف از ته چاه در می آمد با زهر خندی گفت: داد نزن من گوش استماع ندارم لمن تقول» با کدام بیت متناسب است؟

(سراسری تجربی- ۹۲)

ور نبشه است پند بر دیوار
ای نصیحت گو به ترک گوی، گوی
وقتی رسد که گوش طبیعت بیاکنی
گفتمت چون در حدیثی گر توانی داشت گوش

- (۱) مرد باید که گیرد اندر گوش
- (۲) حال چوگان چون نمی دانی که چیست
- (۳) ذوق سمع مجلس آنست به گوش دل
- (۴) گوش کن پند ای پسر وز بهر دنیا غم مخور

(آزمون کانون، ۲۰ مهر ۹۷)

۱۱۱. ۱- کدام بیت با عبارت «بکوش تا گندم نمای جو فروش نباشی» قرابت مفهومی ندارد؟

که نان گندم درویش طعم جو دارد
کس این دو رشته پوسیده بود و تار نکرد
که آن رفیق تو را دزد راه خواهد بود
آری آری دانه جنس خویش را بار آورد

(آزمون کانون، ۷ فروردین ۹۸)

به قول نیک تو فعل بدش نکو نشود
به دل خلاف زبان چون پشیز زراندود (پشیز: پول فلزی کمارش)
این نه دین است این نفاق است ای کرام
نه همچو دریا خونخوار و پاکدامن باش

(آزمون کانون، ۵ بهمن ۹۷)

می‌نماید تلخی بادام افزون در شکر
که زر به صحبت سیماب سیم‌گونه شود
که خون ز سرانگشت خار می‌ریزد (حرز= چشم‌زخم)
خنجر خمیده گشت چو خمیده شد نیام

(آزمون کانون، ۵ بهمن ۹۷)

نشود شادی و غم پایی نفس را زنجیر
مشت سپندی خبر دارد در این مجرم (آتشدان) صدا
خوشم به تنگ‌دلی با غم همیشه خویش
تا نگه کردن هم آن «اهلی» هم این خواهد گذشت

(آزمون کانون، ۷ فروردین ۹۷)

با صدایی که به قول معروف، گویی از ته چاه درمی‌آمد، با زهر خندی گفت: داد نزن؛ من گوش استماع ندارم، لمن تقول.
پند من در گوش او باد هواست
با حریفان، عجب ار پند کسی بپذیرم
باری آن کس که نصیحت شنود عاقل هست
در حضور بلبلان چون گل سراپا گوش باش

۱۱۶. ۶- مفهوم کلی بیت «اشتر به شعر عرب در حالت است و طرب / گر ذوق نیست تو را کز طبع جانوری» با کدام بیت تناسب دارد؟

(سراسری هنر، ۹۲)

و گرنه شدن چون بهایم (چارپایان) خموش
سنگ باشد که دلش زنده نگردد به نسیم
چه داند آن که اشتر می‌چراند؟
تو حال تشنه چه دانی که بر کناره جویی

(سراسری ریاضی، ۹۳)

۱۱۷. ۷- در کدام ابیات مفهوم «ز هم صحبت بد جدایی جدایی»، یافت می‌شود؟

عاقلان بینند از اول مرتبت
تات همی دیو بود همنشین
جامه خویش را سیاه کند
دوستی را نشاید این غدّار
تکیه بر عهد ناکسان نکنی
کم کند صحبت بدان خردت
۲) الف، ج، د، و
۴) و، ج، ه، ب

(۱) هنر ز فقر کند در لباس عیب ظهور

(۲) مباف جامه روی و ریا که جز ابلیس

(۳) ز طاعتی که کنی بهر خلق از آن اندیش

(۴) تخم رسوابی دهد تر، دانه تسیبیح زرق

۱۱۸. ۲- مفهوم ابیات همه گزینه‌ها یکسان است؛ به جز:

(۱) ز بدگهر همه نیک تو بد شود لیکن

(۲) به فعل و قول زبان یکنهاش و مباش

(۳) قول چون خرما و همچون خار فعل

(۴) لباس ظاهر و باطن به هم موافق کن

۱۱۹. ۳- مفهوم کدام بیت با سایر ابیات متفاوت است؟

(۱) صحبت نیکان، بدان را خوب رسوا می‌کند

(۲) به رنگ خویش کنندت بدان، نبینی آن

(۳) حذر ز صحبت ناجنس حرز عافیت است

(۴) بدخو شدی ز خوبی بد یار بد چنانک

۱۲۰. ۴- مفهوم همه ابیات، به جز بیت ... با بیت زیر تناسب دارد.
شاد و بی غم بزی که شادی و غم / زود آیند و زود می‌گذرند»

(۱) راحت و رنج حیات گذران است چو موج

(۲) رنج غم و شادی میر کو مطرب و کو نوحه گر

(۳) دوام خنده شادی چو غنچه یک دهن است

(۴) شادی و غم هر دو را بنیاد بر باد هواست

۱۲۱. ۵- عبارات زیر با همه ابیات قرابت مفهومی دارد به جز ...

«با صدایی که به قول معروف، گویی از ته چاه درمی‌آمد، با زهر خندی گفت: داد نزن؛ من گوش استماع ندارم، لمن تقول.

(۱) این نصیحت نزد تو چون ماجراست

(۲) «اوحدی» پند لطیف است و نصیحت، لیکن

(۳) از پی عشق نصیحت چه کنی خسرو را

(۴) نغمه عشق را شرط است حسن استماع

(۱) چو مردم سخن گفت باید به هوش

(۲) خاک را زنده کند تربیت باد بهار

(۳) میان عاشق و معشوق رازی است

(۴) تو را که درد نباشد ز درد ما چه تفاوت

(۱) الف، ب، ه، د

(۳) و، ه، ب، الف

(الف) آن چه جا هل دید خواهد عاقبت

(ب) بر نشوی تو به جهان برین

(ج) هر که با دیگ همنشین گردد

(د) یار ناپایدار دوست مدار

(ه) طلب صحبت خسان نکنی

(و) گر تو نیکی بدان کنند بدت

۱۱۸. ۸- بیت: «کبوتری که دگر آشیان نخواهد دید / قضا همی برداش تا به سوی دانه و دام»، با کدام بیت قرابت مفهومی ندارد؟

(سراسری ریاضی، ۹۳)

چو همی تازی بر مرکب رهوارش
ز دست یکدگر گل‌ها ریایند آشیانم را
گو زمستان باش تنها یک کفن پوشید و رفت
در مسافرخانه دنیا شبی خوابید و رفت

- (۱) نیک بنگر که کجا می‌بردت گیتی
- (۲) من آن رنگین نوا مرغم که در هر گلشنی باشم
- (۳) آن که تن پوش بهارش از خز و سنجاب بود
- (۴) اهل دنیا چون مسافر خفت و خوابی دید و رفت

۱۱۹. ۹- مفهوم کنایی «سپر انداختن» در کدام بیت آمده است؟

- (۱) اگر قبّول کنی سر نهیم بر قدمت
- (۲) تو ره‌اکن سر به مهر این واقعه
- (۳) به کنج میکده گریان و سرفکنده شوم
- (۴) شهریان را سیر چشم از جود کردن همت است

۱۲۰. ۱۰- بیت «کبوتری که دگر آشیان نخواهد دید / قضا همی برداش تا به سوی دانه و دام» با کدام بیت تناسب معنایی دارد؟

(آزمون کانون، ۹۲)

کبوتری است که می‌آید از حرم ببرون
از کمین بازیچه تقدیر می‌آید برون
ای کبوتر نگران باش که شاهین آمد
بر کنار دانه دام از مشک ناب انداخته است

- (۱) کسی که می‌نهاد از حد خود قدم ببرون
- (۲) هر کجا تدبیر می‌چیند بساط مصلحت
- (۳) مرغ دل باز هوادار کمان ابرویی است
- (۴) تا کند مرغ دلم را چون کبوتر پای بند

پیمانه ۱۵

۱۲۱. ۱- همه گزینه‌ها به جز بیت گزینه... با بیت «همه قبیله من عالمان دین بودند / مرا معلم عشق تو شاعری آموخت» قرابت مفهومی دارد.

(آزمون کانون، ۹۲)

عشق‌باز از دین و ایمان بگذرد
این چنین در عشق بسیاری بود
تا عقل گفته‌ایم جنون می‌درد نقاب
غم دراز مرا شاعری کند کوتاه

- (۱) دین و ایمان چیست در سودای عشق
- (۲) گر تو را در عشق دین و دل نماند
- (۳) در بزم عشق، علم چه و معرفت کدام؟
- (۴) اگر به عاشقی اندر دراز شد غم من

۱۲۲. ۲- در کدام بیت مثلی به معنای «ظلم و ستم را بر شخص خاصی روا داشتن» آمده است؟

(آزمون کانون، ۷ آبان، ۹۵)

چه دیوار کوته، چه بام بلند
تو بردار تا کس نیت‌دازدم
ولیکن به ملکی دگر راه نیست
گر چه کوته دیده‌ای دیوار ما

- (۱) به هر جا برافکنده‌اند این کمند
- (۲) اگر تاج بخشی سر افزاردم
- (۳) ز جرم در این مملکت جاه نیست
- (۴) هر زمانی در به روی ما مبند

۱۲۳. ۳- کدام بیت با عبارت «... ولیکن به ایشان مولع نباش، تا همچنان که هنر ایشان بینی، عیب نیز بتوانی دید» تناسب معنایی دارد؟

(آزمون کانون، ۲۱ آبان، ۹۵)

صد حجاب از دل به سوی دیده شد
سخن دشمنان نه معتبر است
رضای ایزد و انعام پادشاهت بس
پیر محله گو مرا توبه مده که بشکنم

- (۱) چون غرض آمد هنر پوشیده شد
- (۲) عیب یاران و دوستان هنر است
- (۳) به مت دگران خو مکن که در دو جهان
- (۴) عالم شهر گو مرا وعظ مگو که نشنوم

۱۲۴. ۴- کدام بیت با مصraig «من گوش استماع ندارم لمن تقول» قرابت معنایی دارد؟

(آزمون کانون، ۸ بهمن، ۹۵)

در حضورش نیز می‌گویم نه غیبت می‌کنم
که با جام و قدح هر دم ندیم ماه و پروینم
شاد آنکه در جوانی پسند پدر شناخت
سخن به خاک می‌فکن چرا که من مستم

- (۱) واعظ ما بوی حق نشنید بشنو کاین سخن
- (۲) رموز مستی و رندی ز من بشنو نه از واعظ
- (۳) خوش آن که در صباوت (طفویلت) قدر پدر شناخت
- (۴) اگر ز مردم هشیاری ای نصیحتگو

۱۲۵. ۵- مفهوم کدام بیت از عبارت «تا توانی از نیکی کردن می‌آسا» دور است؟

(کتاب درسی، صفحه ۱۷)

که سود است از وی به هر دو سرای
نیکی نبود سزاً بد کرداری
ره رستگاری همین است و بس
که ایزد در بیابانت دهد باز

- (۱) یکی خوب مایه است نیکی به جای
- (۲) بد می‌کنی و نیک طمع می‌داری
- (۳) به نیکی گرای و میازار کس
- (۴) تو نیکی می‌کن و در دجله انداز

۱۲۶. ۶- مفهوم عبارت «به زبان، دیگر مگو و به دل دیگر مدار.» در کدام گزینه نیامده است؟

یکی بود با آشکارم نهان
هر چه گوید زبان بسود بی کار
ای من غلام آن که دلش با زبان یکی است
نام زبان از چه بری سوی دل

- (۱) همی پهلوان بودم اندر جهان
- (۲) دل اگر با زبان نباشد یار
- (۳) خلقی زبان به دعوی عشقش گشاده‌اند
- (۴) دل چو درست است زبان را بمهل

۱۲۷. ۷- کدام گزینه با مفهوم «گندمنمای جو فروش مباش» قرابت مفهومی ندارد؟

گندم نتوان درود چون جو کاری
که در گندم جو پوسیده پوشی
همه گل صورت‌اند و پرخوارند
که این جو فروش است و گندمنمای

- (۱) رو رو جانا همی غلط پنداری
- (۲) تو آن گندمنمای جوف‌روشی
- (۳) همه گندم نمای جو دارند
- (۴) به بازار گندم‌فروشان گرای

۱۲۸. ۸- مفهوم مقابل «به وقت نومیدی، امیدوارتر باش.» در کدام گزینه آمده است؟

پایان شب سیه سپید است
کند راه رهایی را فراموش
رجاپیشه ناچار ذلت کشید
نه هر که رفت رسید و نه هر که کشت درود

- (۱) در نامیدی بسی امید است
- (۲) چو گیرد نامیدی مرد را گوش
- (۳) کسی یافت عزت که بگستت امید
- (۴) مرا وصال نباید همان امید خوش است

۱۲۹. ۹- مفهوم جمله «پیران قبیله خویش را حرمت دار.» در کدام بیت آمده است؟

بود حرمت هر کس از خویشن
پیش از تو خلق بوده و بعد از تو بوده‌اند
که نیست در سر من جز هوای خدمت او
که هرگز نباید ز پروردۀ غدر

- (۱) چه نیکو زده است این مثل برهمن
- (۲) بشنو که من نصیحت پیران شنیده‌ام
- (۳) به جان پیر خرابات و حق صحبت او
- (۴) قدیمان خود را بیفزای قدر

۱۳۰. ۱۰- مفهوم عبارت «به هر نیک و بد، زود شادان و زود اندوهگین مشو.» در کدام گزینه آمده است؟

که بفزاید ز شادی زندگانی
چه نازی به گنج و چه نالی ز رنج
گر نالیدم ز ناله کارم نگشود
که زیر رنج بود گنج‌های پنهانی

- (۱) به شادی دار دل را تا توانی
- (۲) چه بندی دل اندر سرای سپنچ
- (۳) گر خنیدم ز خنده‌ام دل نگشاد
- (۴) نتالم از غم هجرت چو وصل حاصل اوست

که تا بر هم زنی دیده نه این بینی نه آن بینی»

۱۳۱. ۱- مفهوم بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

«چه باید نازش و نالش بر اقبالی و ادبایی

- (۱) تا توانی از نیکی کردن میاسا و خود را به نیکوکاری به مردم نمای.
- (۲) هر که داد از خویشن بدهد، از داور مستغفی باشد.
- (۳) بدان کوش که هر محالی از حال و نهاد خویش بنگردی.
- (۴) به هر نیک و بد، زود شادان و زود اندوهگین مشو.

گر ذوق نیست تو را کژ طبع جانوری
همچون شتر به دست ندیدم زمام خویش
سماع است اگر عشق داری و شور
شو چو شتر گرمرو و تیز پای
زمانه بر گلوب هر خری که بسته درای

۱۳۲. ۲- مفهوم بیت زیر، از کدام بیت، دریافت می‌شود؟

«اشتر به شعر عرب در حالت است و طرب

- (۱) تا جلوه کرد لیلی محمول نشین من
- (۲) نه مطراب که آواز پای ستور
- (۳) بانگ حدی بشنو و صوت درای
- (۴) زند به نفمه داود طعنه صوت و صدایش

به گیتی ره و رسم صحبت نورزد
که زان صحبت رسی هر دم به محنت
صحبت ناجنس را باشد ثمر آزارها
در صحبت او عمر نفرسایی به

۱۳۳. ۳- مفهوم همه ابیات یکسان است به جز:

- (۱) کسی کش خرد رهنمون است هرگز
 - (۲) مکن با اهل جهل ای بار صحبت
 - (۳) آب چون در روغن افتاد ناله خیزد از چراغ
 - (۴) دوری ز کسی کز او نیاسایی به
- پیمانه ۱۶
- فایده‌بخشی اول
- کانون فرهنگی آموزش
- ۲۹

(سراسری خارج از کشور، ۹۶)

قضا همی بردش تا به سوی دانه و دام»
شم ناحق کشته را خشنود می‌دانیم ما
چون که تقدیر چنین است چه تدبیر کنم
که هر روزی از وی شب قدر بود
بر آن رمیده که تیر قضا همی آید

(سراسری ریاضی، ۹۶)

به از عمر هفتاد و هشتاد سال»
خوشت که به دست خویش نان خوردن
پس از مرگ دشمن در آغوش دوست
نه از عقل باشد گرفتن به دوست
ز تلیش ایمن مشو زینهار

۱۳۴- بیت زیر، با کدام بیت، قرابت مفهومی دارد؟

- «کبوتری که دگر آشیان نخواهد دید
(۱) در شبستان رضا تیغ زبان شکوه نیست
(۲) نیست امید صلاحی ز فساد حافظ
(۳) قضا روزگاری ز من در ریود
(۴) بهدست حیلت و افسون سپر نشاید ساخت

۱۳۵- مفهوم بیت زیر، از کدام بیت دریافت می‌شود؟

- «دمی آب خوردن پس از بدسگال
(۱) از دست تو مشت بر دهان خوردن
(۲) خوش وقت مجموع آن کس که اوست
(۳) کسی را که دانی که خصم تو اوست
(۴) گر خویش دشمن، شود دوستدار

۲۰۰
تست

پیمانه‌ی ۱۷ - ویژه‌ی برترها

صفحه ۱۰ تا ۲۶ فارسی ۱

(آزمون کانون، ۵ آبان، ۹۶)

(فرج: گشایش)، (ورطه: نظری)، (بله: رها)، (اوان: وقت)، (تکریم: گرامیداشت)، (پلاس: جامه‌ای کمارزش)، (دانگ: یک‌ششم چیزی)، (دواست: مرکب‌دان)، (مفتاح: کلید)، (لهو: جوانی)

- (۱) یک
(۲) دو
(۳) سه
(۴) چهار

(آزمون کانون، ۹ آبان، ۹۶)

۱۳۷- واژه‌های «زهره‌در، ورطه، بدسگال، طَرَب» به ترتیب چه معنایی دارند؟

- (۱) ترسناک، مهلهک، بداندیش، شادی
(۲) ترسناک، هلاکت، بداندیش، شاد
(۳) ترس، زمین پست، بدخواه، شادمانی
(۴) ترس، بی‌فایده، بدخواه، مسرور

(آزمون کانون، ۱۷ آذر، ۹۶)

(عیال: زن و فرزندان)، (بیغوله: مردم نادان)، (مرمت: اصلاح و رسیدگی)، (فرج: گشایش)، (پلاس: نوعی گلیم کم‌بها)، (حُجب: باحیا)، (منگر: ناپسند)، (ادبار: خوشبختی)

- (۱) یک
(۲) دو
(۳) سه
(۴) چهار

(آزمون کانون، ۱۱ مهر، ۹۶)

۱۳۸- چند واژه از واژه‌های زیر نادرست معنا شده است؟

- (۱) راست گفتی که فرج یابی اگر صبر کنی
(۲) هزار گونه غم از چپ و راست دامن‌گیر
(۳) راست خواهی تو مرا شیفته می‌گردانی
(۴) اگر راست بود آن چه پنداشتم

(آزمون کانون، ۱۷ آذر، ۹۶)

صبر نیک است کسی را که توانایی هست
هنوز در تک و پوی غمی دگر می‌گشت
گرد عالم به چنین روز نه من می‌گردم
ز خلق آبرویش نگه داشتم

۱۳۹- واژه «راست» در کدام بیت واژه‌ای متفاوت است؟

- (۱) طامات و شطح در ره آهنج چنگ نه
(۲) ساقی چو شاه نوش کند باده صبور
(۳) صوفی گلی بچین و مرقع به خار بخش
(۴) ای آن که ره به مشرب مقصود بردہای

۱۴۰- کدام بیت غلط املایی دارد؟

- (۱) طامات و شطح در ره آهنج چنگ نه
(۲) ساقی چو شاه نوش کند باده صبور
(۳) صوفی گلی بچین و مرقع به خار بخش
(۴) ای آن که ره به مشرب مقصود بردہای

(آزمون کانون، ۲۰ مهر، ۹۷)

تسبیح و طیلسان به می و میگسار بخش
گو جام زر به حافظ شبزنده‌دار بخش
وین زهد خشک را به می خوشگوار بخش
زین بهر قطره‌ای به من خاکسار بخش

۱۴۱- در کدام گزینه غلط املایی وجود ندارد؟

- (۱) گفتم عشقت غرایت و خویش من است
(۲) خصم سرکش شود از راه تحمل مغلوب
(۳) رو مسخره‌گی پیشه کن و مطری آموز
(۴) مکن به لهو و لعب صرف، نوجوانی را

غم نیست غم از دل بداندیش من است
خاک خاموش به از آب کند آتش را
تا داد خود از مهتر و کهتر بستانی
به خاک شوره مربیز آب زندگانی را